

Sygn. akt II PK 38/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa Z. W.

przeciwko Dom Pomocy Społecznej w W. ul. W.

o zadośćuczynienie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 października 2014 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od strony skarżącej na rzecz powódki kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 października 2014 r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy w W. oddalił apelację pozwanego Domu Pomocy Społecznej w W. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 maja 2014 r., zasądającego na rzecz powódki Z. W. od pozwanego kwotę 35.000 zł tytułem zadośćuczynienia za rozstrój zdrowia wywołany mobbingiem, z ustawowymi odsetkami od dnia 5 września 2011 r.

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił naruszenie art. 233 § 1 w związku z art. 391 oraz 378 § 1 i art. 382 in fine k.p.c., wskazując na konieczność rozpatrzenia naruszenia powołanych przepisów prawa procesowego. Zdaniem skarżącego, Sąd drugiej instancji przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu

pierwszej instancji bez jakichkolwiek merytorycznych rozważań w tej kwestii, w sytuacji gdy zarzuty apelacji dotyczyły sprzeczności ustaleń Sądu pierwszej instancji ze zgromadzonym materiałem dowodowym i nie zostały one rozpoznane.

W odpowiedzi na skargę powódka wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania albo o jej oddalenie i zasądzenie od skarżącej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza treść art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c., utrwalona judykatura oraz dominująca i reprezentatywna doktryna. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto, gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią obligatoryjne i konstrukcyjne wymaganie podlegające ocenie we wstępnym stadium postępowania kasacyjnego (tzw. przedsądzie). W tym konstrukcyjnym zakresie w skardze nie wykazano żadnej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Należy przypomnieć, że zagadnienie prawne jest to zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego lub uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Sformułowanie istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. powinno przybrać postać porównywalną z formułowaniem zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości, o którym stanowi na przykład art. 390 § 1 k.p.c. Chodzi więc o przedstawienie wyraźnych wątpliwości co do określonego przepisu (normy) lub zespołu przepisów (norm), albo szerzej i

bardziej ogólnie – wątpliwości co do pewnego uregulowania prawnego (instytucji prawnej). Sformułowane zagadnienie winno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, a którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przyczyni się do rozwoju jurysprudencji i prawa pozytywnego. Rolą Sądu Najwyższego, jako najwyższego organu sądowego w Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest bowiem działanie w interesie indywidualnym, lecz powszechnym, poprzez ochronę obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania i ujednolicanie praktyki stosowania prawa pozytywnego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lutego 2000 r., sygn. akt II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147, z dnia 16 kwietnia 2008 r., I CZ 11/08, LEX nr 393883). Także przesłanka potrzeby dokonania wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów nie została należycie uzasadniona. Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego potrzeba wykładni przepisu budzącego poważne wątpliwości lub wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) zachodzi wtedy, kiedy jego niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie bądź, kiedy przepis ten nie doczekał się wykładni w kierunku wskazywanym przez skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, LEX nr 42436, z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, LEX nr 57231). Wniesiona skarga kasacyjna nie spełniała tych kryteriów przyjęcia jej do rozpoznania. Nie zawierała też zarzutu nieważności ani twierdzenia i uzasadnienia o jej oczywistej zasadności.

W szczególności ogólnikowy zarzut dokonania - w ocenie skarżącego - błędnych ustaleń faktycznych nie znajduje potwierdzenia w ustaleniach Sądu drugiej instancji, które legły u podstaw rozstrzygnięcia, gdyż uzasadnienie kontestowanego wyroku wyjaśniło należycie podstawę faktyczną i prawną prawidłowego osądu sprawy. Ponadto podstawy skargi kasacyjnej nie mogą stanowić zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.) i nie jest rolą Sądu Najwyższego ponowna ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Wreszcie w skardze kasacyjnej zabrakło zarzutów

naruszenia przepisów prawa materialnego niezbędnych do potencjalnej weryfikacji tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W konsekwencji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania oczywiście bezpodstawnej, ułomnej i bezzasadnej skargi kasacyjnej, orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego w zgodzie z art. 98 k.p.c.

eb